

EZÜSTMISÉJÜKET ÜNNEPLIK

Dr. Nagy László

plébános, érseki helynök, egyházi bíró, Whitby/Toronto, Kanada

Nagy László Balánbányán született 1970. május 15-én. Kétéves korában szülei Gyergyószárhegyre költöztek, gyermekkorát ott élte három testvérével együtt. Az általános iskolát a szárhegyi Bethlen Gábor Általános Iskolában, a gimnáziumot a ditrói Puskás Tivadar Iskolaközpontban végezte. 1989-ben jelentkezett a gyulafehérvári teológiára. 1995. június 25-én szentelte pappá Jakubinyi György érsek a gyulafehérvári székesegyházban. Papi jelmondata: „*Amint*

én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást” (Jn 13,34). Ugyanazon év őszén posztgraduális tanulmányokat kezdett Kanadában, az Ottawai Egyetemen. 1997-ben kánonjogi licenciátust szerzett és hazatért Erdélybe. Kolozsváron a Szent Mihály-főplébánián szolgált segédlelkészként, majd egy év múltán kinevezték érseki titkárnak. 1998-tól 1999-ig töltötte be ezt a tiszteket, ekkor útja visszavezette az Ottawai Egyetemre, ahol 2001-ben kánonjogból doktori fokozatot szerzett. 2002-től egy évig tanított a gyulafehérvári szemináriumban. Ezt követően ismét visszatért a Torontói Főegyházmegyébe, ahol néhány hónapnyi segédlelkészi beosztás mellett irodaigazgatóként és az Ottawai Fellebbezési Bíróság bírájaként kezdett ismerkedni az előtte álló új kihívásokkal. Különböző beosztásai mellett tizenkét éve plébánosként is szolgál Toronto külvárosában, Whitby-ben a Szent Család-plébánián, ahol híveivel a gyakorlatban is igyekszik megvalósítani az egyház missziós küldetését. Havonta-kéthavonta magyar nyelvű szentmisét is bemutat egy kisebb magyar közösségnek. Huszonöt éves papi szolgálatáért és a kapott kegyelmekért kanadai plébániáján júniusban, Gyergyószárhegyen pedig augusztus 15-én családja, rokonai, barátai, paptestvérei és faluközössége jelenlétében adott hálát a Jóistennek.

Varga Péter

plébános, Zürich, Svájc

Varga Péter 1971. január 12-én született Vácott. Penc községben nőtt fel négy testvérével, az általános iskolát is ott végezte. Az esztergomi Temesvári Pelbárt Ferences Gimnáziumban érettségizett 1989-ben. Teológiai tanulmányait Budapesten a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán folytatta és 1994-ben bakkalaureátusi fokozatot szerzett. Diakónussá szentelése után, 1994-től egy évet Bécsben a Pázmáneumban töltött, nyelvtanulás mellett a Bécsi Egyetemen Újszövetséget tanult és a keleti vallásokról szóló előadásokat hallgatott. 1995. június 17-én szentelték pappá Vácott. Két évig segédlelkész volt a nagykáta plébánián, majd plébánosként 1997–2003 között a Nógrád megyei Etesen szolgált, ahol hat falut jelentő három plébániát látott el. Püspöke innen 2003-ban Érsekvadkertre helyezte, amelyhez Borsosberény, Horpács és Pusztaberki is hozzátartozott. Közben tagja volt az Egyházmegyei Papi Szenátusnak és főreferensként a Váci Egyházmegyei Hitoktatók Bizottságában, valamint a Karitatív Bizottságban is tevékenykedett. 2005-ben útja ismét az osztrák fővárosba vezette. A bécsi egyházmegyében eltöltött egy szabbatévot,

amely alatt lelkipásztorkodott és e mellett tanult is a Bécsi Egyetemen. 2006-ban Vecsésre került. Lelkipásztorságára jellemző volt a régi hagyományok meg-

tartása mellett az új utak és módszerek keresése. Vecsési éveit is ismerkedett meg a svédországi kezdeményezésű és Németországban is felkarolt, *Krisztus-fűzér*, *Élet gyöngyei* elmélkedő imafüzérrel, amelynek magyar nyelvetületen apostola lett. Könyvet és CD-t is összeállított az új lelkeségről. 2015-ben átvette az augsburgi magyar katolikus közösség vezetését, majd két év múlva a Zürichi Szent István Magyar Misszióban folytatta szolgálatát, ahol ma is tevékenykedik. Ezüstmiséis áldásban szülőfalujában augusztus 2-án, Vecsésen augusztus 9-én, Zürichben pedig augusztus 23-án, a Szent István-búcsún részesítette híveit.

ELKÖSZÖNTEK EDDIGI EGYHÁZKÖZSÉGEIKTŐL

Mezei András

plébános, Cleveland, USA / Keszthely, Magyarország

Mezei András Erdélyben, a Hargita megyei Ditróban született 1977. november 27-én. Katonai szolgálata után Budapestre költözött, majd 2002-ben felvételét kérte a Veszprémi Főegyházmegye szemináriumába. 2008. június 14-én Szendi József nyugalmazott veszprémi érsek pappá szentelte. Segédlelkészként első szolgálati helye Keszthely volt, a főtéri Magyarok Nagyasszonya-plébánián tevékenykedett öt évig. A Ránolder János Római Katolikus Általános Iskola hittantanáraként a fiatalok ok-

így őt az Amerikai Egyesült Államokba vezette, oda, ahol mindmáig az ország legnagyobb lélekszámú magyar közössége él. A Szent Imre-templom kormányzójaként, majd a Szent Erzsébet-templom plébánosaként is sokat tett azért, hogy az ott élő magyar hívek anyanyelvükön imádkozhassanak és énekelhessenek. A belső törvényekről és a tradíciókról úgy tartja, azok bármilyen külső nehézségek közepette is tartást adnak, irányt mutatnak az embernek, a diaszpórában élők számára pedig a magyar nyelv elsajátítása és rendszeres gyakorlása a kulturális identitás megőrzésének legfontosabb eszköze. Kérte a fiatalokat, hogy mindennap vizsgálják meg lelkiismeretüket:

beszélnek-e eleget magyarul, egymással otthon, a magyar iskolában, a cserkészetben, az órákon és a foglalkozások szüneteiben. Mozgatójává vált a nemzeti ünnepi megemlékezéseknek, jótekonysági rendezvényeknek. A Bocskai Rádió hullámhosszán is rendszeresen megosztotta gondolatait a hallgatókkal. A hazatérő Mezei András köszönetet mondott a templom körül szolgálatot végzőknek, a rendezvények szervezőinek, az imacsoportoknak, a képviselőtestületnek, a kórusoknak, a Clevelandben működő tizenkilenc magyar egyesületnek, a Bocskai Rádióknak, a KCSP-ösztöndíja-

tatásához-neveléséhez is nagyon sokat hozzáadott. Keszthelyről 2013-ban Csabrendek nagyközségbe került, ahol két évig szolgált plébánosként. Főpásztora, Márfi Gyula érsek 2015. június 15-i hatállyal felmentette utóbbi beosztása alól és engedélyezte számára, hogy meghatározott időre a clevelandi Szent Imre-plébánia többségében magyar híveinek lelkipásztora legyen. A Gondviselés

soknak és mindenkinek, akinek a kitaratását és áldozatos munkájának példáját hazavitte Magyarországra. Mezei András ez év augusztusától a Veszprémi Főegyházmegyében, a keszthelyi Kis Szent Teréz Karmelita Bazilika plébánosaként folytatja szolgálatát. A clevelandi magyar hívek lelkipásztora ez év nyaratól a Felvidékről elszármazott dr. Bóna Richárd atya.

Dr. Tempfli Imre

plébános, teológus, egyháztörténész, Stuttgart, Németország

Tempfli Imre 1954. december 3-án született a Szatmár megyei Kaplonyban. Elemi iskoláit szülőfalujában, középiskoláit Nagykárolyban végezte. 1973 őszén felvételt nyert a gyulafehérvári Római Katolikus Hittudományi Főiskolára, 1979. június 21-én szentelte pappá Jakab Antal püspök a gyulafehérvári székesegyházban. Előbb Máramarosszigeten, majd 1985. október 7-től Nagybanán a Szentháromság-plébánián volt segédlelkész. 1986. szeptember 11-én plébánosi kinevezést kapott Alsóhomoródra. 1990 őszétől teológiai tanár és fegyelmi prefektus lett a gyulafehérvári Hittudományi Főiskolán. 1991 és 1993 között Rómában a Gergely Egyetemen egyháztörténelmi tanulmányokat folytatott és licenciátusi fokozatot szerzett. 1993. október 1-jétől a szatmári Szent Család-plébánia lelkesze, december 1-től plébánosa volt. 1994. április 16-án kinevezték a németországi Kirche in Not/Ostpriesterhilfe katolikus nemzetközi segélyszervezet osztályvezetőjévé Königsstein im Taunus-ban. E hivatalának megtartása mellett, 2001. május 1-jétől 2002. április 18-ig, Reizer Pál püspök haláláig püspöki helynök volt a Szatmári Egyházmegyében. Közben 1994. június 22-én Budapesten a Pázmány Péter Hittudományi Akadémián doktori fokozatot szerzett teológiából. Számos könyv és tanulmány szerzője. 2007-től a stuttgarti Szent Gelért Magyar Katolikus Egyházközség plébánosa volt, amelytől 13 év után, 2020 júliusában betegnyugdíjba vonulása miatt elbúcsúzott. Elkészítő szentmiséjén Lukács József kölni magyar plébános ezeket a szavakat intézte hozzá: „*Kedves Imre atya! Mint volt tanítványod és sok-sok éven keresztül kollégád, mint jó barátod, szeretném szélesíteni azok köszönetének sorát, akik itt kifejezték neked hálájukat. Olyan jó látni, hogy te közösséget építettél, lelkeket ápolsz, ápoltál, és többek között volt időd és energiád, hogy még a kollégákkal – magyar lelkészekkel – is törődj és az egyházmegyéed határain túl is szorgosan ápolod a közösségeket. Kölnben,*

Brüsszelben, Zürichben, és ki tudja, hány helyen, elvállaltad, hogy hirdeted az evangéliumot és bátorítasz bennünket, hogy haladjunk Jézus útján. Köszönetemet egy verssel szeretném kifejezni, amelyet egy volt egyházmegyes paptársad írt, aki nekem osztályfőnököm volt. Nagyon jól összefoglalta Simpf János tanár úr azt, amit a közösség, jómagam és minden ember, aki veled találkozott, érez. Köszönet helyett (részlet): „...Tudjuk, nagyon csekély, mit Neked adhatunk, / hálálkodó szavunk csak hitvány dadogás. / Legyen e gyenge vers köszönet mindenért, / egy mindent kárpótló baráti kézfogás!”

Tempfli Imre a plébánia közösségi oldalára 2020. július 19-én ezt az üzenetet jegyezte be (részlet): „*...Csak azt tudom, hogy életem szegényebb lenne, ha Ti nem lennétek... Nem lenne benne annyi hit, annyi remény, annyi szeretet, annyi szép közös emlék, öröm, derű, szín, annyi fény... Csak azt tudom, hogy ha nem lennétek, akkor hiányozna belőle egy biztos pont, egy sziget... hiányozna belőle az elmúlt 13 év otthonának a melege... Nélkületek nem lennék én... Köszönöm Nektek, hogy vagytok! Köszönöm Nektek, hogy léteztek! Köszönöm, hogy életem egyik legnagyobb ajándéka lettetek! Isten áldjon Benneteket! Lelkipásztori és baráti szeretettel! Imre atya”*

A stuttgarti híveket ez év nyaratól a Szatmári Egyházmegyéből származó Merlász Tibor atya látja el.

A jubiláns László atya és Péter atya, a hazatérő András atya és a betegnyugdíjba vonuló Imre atya további életére szerkesztőségünk nevében a Jóisten bőséges áldását kívánjuk!

Varga Gabriella és Vencser László